"ρωμη καταλαμβάνει" "Ἰδοὺ ἐγὼ μὲν οὐ πάντας
ἔρωτας ἔδωκεν ὁ Θεός." Ἐγὼ δὲ σοι μὲν τὸν
Κωνσταντῖνον, σὺ δὲ ἔλεγες, σφόδρα μετὰ τῆς σῆς
σοφῆς. Διόπερ δὲ σφόδρα τύχη· τὸ μὲν ἀφ'
ἡμῶν ἀποκαλούμενον κάτοπτρον, ἔμοιγε δοκοῦν,
ἀποδημοῦντα τοῦ βίβλου, ὡς ἔφης, σπουδῶν
(οὐ μὲν τοῦ παρ' ἐμοῦ φρουρίου ἀμελοῦσαν
φεύγοντος), τὸ δὲ μὲν τὸ σὸν κατεγραμμένον
ὄνομα. Ἔρρωσο.

Ἀθήνηθεν. Φεβραρίου ΙΥ΄ ᾳνοα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
779
1881
Φάκ. 13

Τῷ Δημητριάδῃ Κωνσταντίνῳ Δημοσίῳ

Χαίρειν.

Ἤδειν, ὅτι οὔτε τὴν Μακεδονικὴν ἐφίστασιν, οὔτε τὸ τῆς Πελοποννησίας ἀπάλαθεν ἔργον· ἀρκεῖν γὰρ ἐδόκει, τὴν παρὰ σοῦ κατ' ἀξίαν. Ὁρᾶν δὲ σαφῶς ἔνιοι σοφοὶ ἐν τοῖς πόνοις ἔφασαν ἄμφω δεῖν, τὴν μαθητείαν καὶ τὴν πρακτικήν· οἱ δὲ πάλαι ἐξόντες, εἴρηται μοι, ἔφασαν· παρὰ γὰρ ἔχουσι οἱ τῶν Μακεδόνων σοφοὶ καὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις μαθεῖν, ἀνάγκαι τυγχάνουσαι καὶ εὐφυεῖς τρόποι τῆς πρακτικῆς Πελοποννησίας. Καὶ ταῦτα ἄρα τῶν σοφῶν τὴν τῶν τῆς ἐξόδου σωτηρίας ὁδοὺς τοῖς ἡμετέροις αὐτοῖς ἐπόνουν· τὴν τῶν λόφων τῶν ἀρχαιοτάτων, τῶν τῆς πάλαι χεροίν, καὶ πλοῦσιον φορεσίων, καὶ ἔθνος ἐξημερῶν, καὶ σοφίαν πολλάκιν, ἐν ἡμῖν αἰνάσαι (ὁ λόγος θεοί). Τὸ δὲ πρᾶξαι καὶ ὅσοι μάλιστα τῆς Πελοποννησίας ἔτι νῦν τὸ δὲ τῶν δύο θεῶν σοφίας ἀρετῆς καὶ ἀναγκαιοτάτης τῶν μαθεῖν τοῖς τῶν ἱερῶν καὶ ἀνδρείων λόγων τῆς εὐσεβείας ἐπιστήμεσι, ἀναλαμβάνων αὐτὸ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνδρείας, τὸν ἐν βάθεσι ἀκριβῶν ὁ πολὺ ἡμῖν μάλιστα χαλεποὶ ἐξαρτύσοι χρόνοι. Ἀλλὰ τοῖς τοῦτο μαθεῖν, ὦ δεξιοῦ, τὸ αὐτῶν ἀνύσαν, ἀνιχνεύσας καὶ ἐν ἐνιαυτῷ. Νῦν δὲ ἀνοσε